

Arrest

nr. 161 153 van 1 februari 2016
in de zaak RvV X / VIII

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Asiel en Migratie en Administratieve Vereenvoudiging.

DE WND. VOORZITTER VAN DE VIIIste KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Thaise nationaliteit te zijn, op 7 oktober 2015 heeft ingediend om de schorsing van de tenuitvoerlegging en de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie en Administratieve Vereenvoudiging van 8 september 2015 die een einde stelt aan het recht op verblijf van meer dan drie maanden met bevel om het grondgebied te verlaten (bijlage 21).

Gezien titel Ibis, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de beschikking tot vaststelling van het rolrecht van 22 oktober 2015 met referentnummer X

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 17 november 2015, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 11 december 2015.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken M. MAES.

Gehoord de opmerkingen van advocaten F. REARD en S. FRANCOIS, die verschijnen voor de verzoekende partij en van advocaat L. VAN DE PUTTE, die loco advocaat C. DECORDIER verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

1.1. Verzoekende partij huwt in Thailand op 28 augustus 2012 met een Belg, dhr. M. D. Zij komt op 8 oktober 2012 het Rijk binnen, in het bezit van een visum type D.

1.2. Verzoekende partij wordt op 26 oktober 2012 in het bezit gesteld van een F-kaart, geldig van 26 oktober 2012 tot 26 oktober 2017.

1.3. Bij eindvonnis van 8 oktober 2014 wordt door de rechtbank van eerste aanleg te Limburg, afdeling Hasselt, sectie familie- en jeugdrechtbank de echtscheiding door onderlinge toestemming uitgesproken tussen verzoekende partij en dhr. M. D. Verzoekende partij betwist niet dat zij de echtelijke woonst heeft verlaten op 19 december 2014.

1.4. Op 5 maart 2015 neemt verzoekende partij kennis van de brief van de Dienst Vreemdelingenzaken waarin zij wordt verzocht om, indien zij van mening is dat zij voldoet aan één van de uitzonderings-situaties zoals bepaald in artikel 42quater, § 4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de vreemdelingenwet), zij daar alle bewijzen van dient voor te leggen die zij nuttig acht voor haar dossier.

1.5. Op 8 september 2015 neemt de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie en Administratieve Vereenvoudiging (hierna: de gemachtigde) een beslissing die een einde stelt aan het recht op verblijf van meer dan drie maanden met bevel om het grondgebied te verlaten (bijlage 21). Dit is de bestreden beslissing, waarvan verzoekende partij op 11 september 2015 in kennis wordt gesteld. De motieven luiden als volgt:

“In uitvoering van artikel 42quater van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen en van artikel 54 van het koninklijk besluit van 8 oktober 1981 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen wordt er een einde gesteld aan het verblijf van:

Naam: C. (...)

Voornaam: J. (...)

Nationaliteit: Thaise

Geboortedatum: (...)

Geboorteplaats: S. (...)

Identificatienummer in het Rijksregister: (...)

Verblijvende te: (...)

Aan de betrokkene wordt bevel gegeven het grondgebied te verlaten binnen 30 dagen.

Reden van de beslissing:

Artikel 42quater, §1, 4° van de wet van 15.12.1980 stelt dat er een einde kan gesteld worden aan het verblijfsrecht van familieleden van een burger van de Unie die zelf geen burger van de Unie zijn en die in het Rijk verblijven in de hoedanigheid van een familielid van een burger van de Unie wanneer het huwelijk met de burger van de Unie die zij begeleid of vervoegd hebben, wordt ontbonden of nietig verklaard.

Uit de gegevens van het rijksregister blijkt dat betrokkene en de referentiepersoon M. D. (...) (RR (...)) niet langer op een gemeenschappelijk adres verblijven sedert 19.12.2014. Uit het administratief dossier van betrokkene blijkt dat de echtscheiding tussen betrokkenen werd uitgesproken door de Rechtbank van Eerste Aanleg te Hasselt op 08.10.2014. De echtscheiding werd op 27.11.2014 te Brussel overgeschreven in de registers. Bijgevolg stelt zich heden een totaal gewijzigde gezinssituatie dewelke gevolgen hebben voor het verblijfsrecht van betrokkene dat verkregen werd op basis van haar huwelijk met de Belgische onderdaan (art 40ter VW) en dewelke binnen de 5 jaar na de erkenning van het recht op verblijf kan worden ingetrokken zoals bepaald in de artikel 42 quater, §1, 1°-5°VW bepaalde gevallen. Betrokkene ondertekende op 05.03.2015 een document waarbij bewijzen werden opgevraagd die onze dienst moet toelaten de situatie van betrokkene te onderzoeken, zoals gesteld in artikel 42quater, §1, laatste lid van de wet van 15.12.1980: 'Bij de beslissing om een einde te stellen aan het verblijf houdt de minister of zijn gemachtigde rekening met de duur van het verblijf van betrokkene in het Rijk, diens leeftijd, gezondheidstoestand, gezins - en economische situatie, sociale en culturele integratie in het Rijk en de mate waarin hij bindingen heeft met zijn land van oorsprong', en die onze dienst eveneens toelaat om na te gaan of betrokkene voldoet aan de uitzonderingsvoorwaarden, zoals gesteld in artikel 42quater, §4.

Betrokkene legt volgende documenten voor:

-Foto's, geboorteakte van betrokkene, attest van naamswijziging : deze documenten zeggen niets over de inspanningen van betrokkene om zich te integreren , en kunnen dan ook bezwaarlijk aanzien worden als een element van integratie in het Rijk. Al deze documenten dateren van voor de aankomst van betrokkene in België. De foto's waarop betrokkene omringd is met Aziatische personen, vermoedelijk genomen in het land van herkomst duiden op een zekere sociale verankering die aldaar aanwezig was en er vermoedelijk nog steeds is.

-Formulier C1: aangifte van de persoonlijke en familiale toestand bij de Rijksdienst voor arbeidsvoorziening, Aanslagbiljet personenbelasting en aanvullende belastingen inkomstenjaar 2013 - aanslagjaar 2014, Loonbrief 01.01.2015 - 17.01.2015 werkgever, A. (...), Arbeidsovereenkomst voor

arbeiders voor onbepaalde tijd met een beding van proeftijd in dienst vanaf 05.10.2013 : deze documenten tonen aan dat betrokkene werkwilgig is. Echter, het hebben van job/inkomen is geen afdoende bewijs van een uitzonderlijke mate van integratie gezien dit een voorwaarde betreft om min of meer een menswaardig bestaan te leiden. Verder zou haar leeftijd en gezondheid het haar moeten toelaten om ook in Thailand actief te zijn en te blijven op de arbeidsmarkt.

-formulier argenta mbt wijziging natuurlijk persoon wijziging burgerlijke stand: dit document zegt weinig over de integratie van betrokkene in België.

-attesten van inburgering, attest van de Vlaamse zorgkas dd. 23.02.2015 :deze documenten bewijzen evenmin een uitzonderlijke mate van integratie gelet dat de vlaamse inburgeringstrajecten verplicht zijn voor vreemdelingen alsook de betaling van de Vlaamse Zorgkas die verplicht is voor iedereen die in Vlaanderen woonachtig is vanaf de leeftijd van 25 jaar.

Gelet op het voorgaande kan worden geconcludeerd dat het bepaalde in artikel 42quater, §1,4° van de wet van 15.12.1980 van toepassing is op betrokkene: diens leeftijd, gezondheidstoestand, gezins- en economische situatie, sociale en culturele integratie van de betrokkene in het Rijk, zijn niet van die aard dat het verdere verblijf van betrokkene in het Rijk erdoor gerechtvaardigd wordt. Betrokkene is 41 jaar oud en verblijft sedert een 3 tal jaar in België waardoor er aangenomen kan worden dat zij nog voldoende banden heeft met haar land van herkomst en dit geen belemmering tot terugkeer zou mogen inhouden. Een gebrek aan banden met Thailand werd evenmin aangetoond.

Betrokkene toont niet aan zich in één van de uitzonderingssituaties te bevinden zoals bepaald in artikel 42 quater §4 VW om het verblijfsrecht te behouden. De totale duur van de gezamenlijke vestiging / huwelijk bedraagt minder dan 3 jaar (artikel 42 quater, §4, 1° VW) , uit het huwelijk werden geen kinderen geboren, (artikel 42 quater, §4, 2-3° VW) ,en er werden evenmin bewijzen aangebracht die zouden aantonen dat betrokkene slachtoffer is van geweld in de familie alsook van geweld als bedoeld in de artikelen 375,398 tot 400, 402,403 of 405 van het Strafwetboek (artikel 42 quater, §4, 4° VW)

Aan betrokkene wordt het bevel gegeven het grondgebied van het Rijk te verlaten binnen 30 dagen. Wettelijke basis artikel 7,1,2° van de wet van 15.12.1980: legaal verblijf in België is verstreken “

2. Onderzoek van het beroep

2.1. In een eerste middel voert de verzoekende partij de schending aan van artikel 8 van het Europees Verdrag voor de Rechten van de Mens en de Fundamentele Vrijheden (hierna: EVRM).

Het eerste middel luidt als volgt:

“Verzoekster heeft sinds haar echtscheiding onder onderlinge toestemming met Dhr. Dhr. M. D. G. (...) bij vonnis van de Rechtbank van eerste aanleg Limburg, afdeling Hasselt, sectie familie- & jeugdrechtbank, zesde kamer V op 08.10.2014 (stuk 6) wederom een nieuw gezinsleven opgestart met haar huidige partner, Dhr. J R. (...).

Verzoekster woont reeds enige tijd samen met haar nieuwe partner te 3700 Tongeren, (...) (stuk 8 + stuk 43). In het gezin dat zij vormt met haar nieuwe partner draait zij volledig mee in de dagdagelijkse bezigheden van het gezin, te weten boodschappen doen, poetsen, wassen, strijken, koken, etc (stuk 44-45).

Bovendien heeft verzoekster tevens nauwe affectieve banden ontwikkeld met de familieleden van haar nieuwe partner (stuk 44-45).

Zo is verzoekster onmisbaar geworden voor de moeder van haar nieuwe partner, Mevrouw G. M. (...), gezien verzoekster er alle huishoudelijke taken op zich neemt, te weten poetsen, wassen, strijken, etc. Mevrouw G. (...) is in vele opzichten dan ook volledig afhankelijk geworden van verzoekster en kan nog moeilijk functioneren zonder haar hulp (stuk 44-45).

Verzoekster neemt desgevallend een centrale rol in in het gezin, hetgeen ook bevestigd kan worden door vrienden van het gezin, omstanders en burens (stuk 44-49).

Bovendien gaat verzoekster geregeld bijspringen in het restaurant ‘H. R. (...)’ gelegen te (...), dat wordt uitgebaat door de neef van haar nieuwe partner. Verzoekster helpt er vaak met opruimen en poetsen (stuk 46).

Tevens is verzoekster reeds verschillende malen gaan helpen in het fruitbedrijf van Dhr. M. R. (...), broer van de nieuwe partner van verzoekster (stuk 47).

Verzoekster heeft eveneens deelgenomen aan zeer veel activiteiten en uitstapjes met haar nieuwe partner en vrienden teneinde zicht te integreren in de Belgische cultuur (stuk 51).

Het door verzoekster opgebouwde gezins- en familieleven speelt derhalve een doorslaggevende rol in onderhavig verzoekschrift.

Verzoekster wijst er op dat artikel 8 EVRM het recht van eenieder op de eerbiediging van zijn gezins- en familieleven waarborgt.

Het begrip 'gezin' wordt door het EVRM evolutief geïnterpreteerd, te weten dat het niet om een gezin de iure gaat, doch om een gezin de facto.

Hoewel verzoekster en haar nieuwe partner niet gehuwd zijn, wonen zij wel reeds geruime tijd samen op hetzelfde adres en hebben zij samen een gezinsleven opgebouwd, waarbij de gangbare en dagdagelijkse huishoudelijke taken worden uitgevoerd door verzoekster en waarin verzoekster een belangrijke rol speelt.

Ook heeft verzoekster een aanzienlijke vriendenkring uitgebouwd met de personen die zij sinds haar verblijf in België heeft leren kennen (stuk 51).

Gezien het voorgaande is verzoekster de mening toegedaan dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing dd. 08.09.2015 met zich zou meebrengen dat haar gezinsleven verstoord en verbroken zou worden, hetgeen een schending van artikel 8 EVRM met zich meebrengt.

Dat het middel bijgevolg ernstig is."

2.2. In de nota met opmerkingen wordt dienaangaande het volgende verweer opgeworpen:

"Ter ondersteuning beroept verzoekster zich op het gezinsleven dat zij zou hebben ontwikkeld met de heer M. R. (...), haar nieuwe partner.

Verweerder merkt vooreerst op dat het gegeven dat verzoekende partij en de heer M. (...) niet meer samenwonen, door verzoekende partij niet wordt betwist.

Verzoekende partij tracht thans om aan de hand van bijkomende documenten aan te tonen dat zij zich toch in de uitzonderingssituatie bevindt. Verzoekende partij houdt evenwel geen rekening met het gegeven dat de regelmatigheid van een bestuursbeslissing dient te worden beoordeeld in functie van de gegevens waarover het bestuur ten tijde van het nemen van zijn beslissing kon beschikken om deze beslissing te nemen (zie ook R.v.V. nr. 509, 29 juni 2007).

Verzoekende partij kan dan ook niet dienstig nadien nog nieuwe stukken voorbrengen.

Verweerder herhaalt dat de regelmatigheid van een bestuursbeslissing dient te worden beoordeeld in functie van de gegevens waarover het bestuur ten tijde van het nemen van zijn beslissing kon beschikken om deze beslissing te nemen (zie ook R.v.V. nr. 509, 29 juni 2007).

De situatie met de heer R. (...) was overigens ook niet aan de gemachtigde ter kennis gebracht en de verzoekende partij kan niet voor het eerst in haar verzoekschrift melding maken van het bestaan van een nieuwe relatie.

De vermeende schending van artikel 8 EVRM kan dan ook niet worden aangenomen.

Het eerste middel is onontvankelijk, minstens ongegrond. Het kan niet worden aangenomen."

2.2. Verzoekende partij wijst in haar verzoekschrift op het bestaan van een gezinsleven in de zin van artikel 8 EVRM met haar nieuwe Belgische partner, dhr. J. R., met wie zij sinds enige tijd samenwoont en de schending van het recht op de eerbiediging van dit gezinsleven bij de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing.

Artikel 8 van het EVRM bepaalt als volgt:

"1. Eenieder heeft recht op respect voor zijn privéleven, zijn familie- en gezinsleven, zijn woning en zijn correspondentie.

2. Geen inmenging van enig openbaar gezag is toegestaan in de uitoefening van dit recht, dan voor zover bij de wet is voorzien en in een democratische samenleving noodzakelijk is in het belang van de nationale veiligheid, de openbare veiligheid of het economisch welzijn van het land, het voorkomen van wanordelijkheden en strafbare feiten, de bescherming van de gezondheid of de goede zeden of voor de bescherming van de rechten en vrijheden van anderen."

Rekening houdend met het feit enerzijds dat de vereiste van artikel 8 van het EVRM, net zoals die van de overige bepalingen van het EVRM, te maken heeft met waarborgen en niet met louter goede wil of met praktische regelingen (EHRM 5 februari 2002, Conka v. België, § 83) en anderzijds, dat dit artikel primeert op de bepalingen van de Vreemdelingenwet (RvS 22 december 2010, nr. 210 029), is het de taak van de administratieve overheid om, vooraleer te beslissen, een zo nauwkeurig mogelijk onderzoek te doen van de zaak en dit op grond van de omstandigheden waarvan hij kennis heeft of zou moeten hebben.

Deze onderzoekplicht vindt tevens steun in artikel 42quater, § 1, laatste lid van de vreemdelingenwet, volgens hetwelk de gemachtigde bij zijn beslissing om een einde te stellen aan het verblijf onder meer rekening houdt met de gezinssituatie van de betrokkene. (het zgn. socio-economisch onderzoek: *"Bij de beslissing om een einde te stellen aan het verblijf houdt de minister of zijn gemachtigde rekening met de*

duur van het verblijf van de betrokkene in het Rijk, diens leeftijd, gezondheidstoestand, gezins- en economische situatie, sociale en culturele integratie in het Rijk en de mate waarin hij bindingen heeft met zijn land van oorsprong.”)

Uit de rechtspraak van het Europees Hof voor de Rechten van de Mens volgt dat bij de belangenafweging in het kader van het door artikel 8 van het EVRM beschermde recht op eerbiediging van het privé- en gezinsleven een "fair balance" moet worden gevonden tussen het belang van de vreemdeling en diens familie enerzijds en het algemeen belang van de Belgische samenleving bij het voeren van een migratiebeleid en het handhaven van de openbare orde anderzijds. Daarbij moeten alle voor die belangenafweging van betekenis zijnde feiten en omstandigheden kenbaar worden betrokken.

De Raad oefent slechts een wettigheidscontrole uit op de bestreden beslissing. Bijgevolg gaat de Raad na of de verwerende partij alle relevante feiten en omstandigheden in haar belangenafweging heeft betrokken en, indien dit het geval is, of de verwerende partij zich niet ten onrechte op het standpunt heeft gesteld dat die afweging heeft geresulteerd in een "fair balance" tussen enerzijds het belang van een vreemdeling bij de uitoefening van het gezinsleven hier te lande en anderzijds het algemeen belang van de Belgische samenleving bij het voeren van een migratiebeleid en het handhaven van de openbare orde.

Deze maatstaf impliceert dat de Raad niet de bevoegdheid bezit om zijn eigen beoordeling in de plaats te stellen van die van de administratieve overheid. Bijgevolg kan de Raad niet zelf de belangenafweging doorvoeren.

2.4. Het waarborgen van een recht op eerbiediging van het gezinsleven, veronderstelt het bestaan van een gezinsleven dat beschermenswaardig is onder artikel 8 EVRM.

Verzoekende partij stelt in haar verzoekschrift dat zij sinds haar echtscheiding door onderlinge toestemming met dhr. M. een nieuw gezinsleven heeft opgestart met haar huidige partner, dhr. J. R. Verzoekende partij licht toe dat, hoewel zij en haar nieuwe partner niet gehuwd zijn, zij reeds geruime tijd samenwonen op hetzelfde adres en zij samen een gezinsleven hebben opgebouwd, waarbij de gangbare en dagdagelijkse huishoudelijke taken door haar worden uitgevoerd en waarin zij een belangrijke rol speelt. Zij houdt voor derhalve de facto een gezinsleven met haar nieuwe partner te leiden.

Artikel 8 van het EVRM definieert het begrip 'gezinsleven' niet. Dit is een autonoom begrip dat onafhankelijk van het nationale recht dient te worden geïnterpreteerd. De beoordeling of er al dan niet sprake is van een familie- of gezinsleven is in wezen een feitenkwestie die afhankelijk is van de aanwezigheid van effectief beleefde nauwe persoonlijke banden (EHRM 12 juli 2001, K. en T./Finland (GK), § 150; EHRM 2 november 2010, Şerife Yiğit/Turkije (GK), § 93).

Het Hof houdt ook rekening met moderne gezinsvormen. Zo kan een de facto relatie van een koppel onder de draagwijdte van het begrip 'gezinsleven' vallen. Hiertoe zullen een aantal relevante factoren worden onderzocht zoals de duur van hun relatie, eventuele samenwoning en de vraag of het koppel een engagement t.a.v. elkaar heeft aangetoond door het krijgen van kinderen of op een andere wijze (EHRM 18 december 1986, nr. 9697/12, Johnston v. Ierland, par. 56; EHRM 20 september 2002, nr. 50963/99, Al-Nashif v. Bulgarije, par. 112; EHRM 3 april 2012, nr. 42857/05, Van der Heijden v. Nederland, par.50; EHRM 2 november 2010, Şerife Yiğit/Turkije (GK), § 94).

2.5. De Raad gaat in casu na te gaan of er op het moment van de bestreden beslissing factoren aanwezig waren die wijzen op een de facto gezinsleven tussen de verzoekende partij en haar nieuwe Belgische partner, de heer J. R., waarmee de gemachtigde rekening had moeten houden.

In het administratief dossier bevindt zich een begeleidingsfiche opgesteld door de stad Tongeren bij het overmaken van een "Woonstverslag" aan de Dienst Vreemdelingenzaken op 25 februari 2015 waarin de volgende commentaar wordt vermeld: "*Betrokkene verkreeg op 10.11.2012 een verblijfskaart op basis van haar huwelijk met Mr. M. D. Dit huwelijk werd op 11.11.2014 ontbonden door echtscheiding. Mevr. C. heeft zich op 18.02.2015 op onze dienst aangeboden om zich te laten inschrijven op het adres van haar nieuwe vriend.*" In het bijgevoegde onderzoeksverslag van de lokale politie te Tongeren d.d. 24 februari 2015 wordt bevestigd dat verzoekende partij haar hoofdverblijfplaats heeft gevestigd op het opgegeven adres. Hierbij wordt uitdrukkelijk vermeld dat verzoekende partij de vriendin is van dhr. J. R. Uit het administratief dossier blijkt tevens dat verzoekende partij, naar aanleiding van de bewijsstukken die in functie van het socio-economisch onderzoek werden opgevraagd, onder meer het "FORMULIER C1: AANGIFTE VAN DE PERSOONLIJKE EN FAMILIALE TOESTAND" bij de Rijksdienst voor

Arbeidsvoorziening, opgesteld door de ABVV afdeling Tongeren, heeft voorgelegd. Uit dit formulier blijkt dat verzoekende partij een wijziging aangeeft van haar adres vanaf 19 maart 2015. Onder de rubriek: "mijn gezinstoestand", geeft verzoekende partij aan samen te wonen met dhr. J. R. waarbij wordt opgemerkt dat deze persoon de "Partner die NIET financieel ten laste is". Er wordt eveneens een kopie bijgevoegd van het paspoort van dhr. J. R., waarmee de link wordt gelegd naar de voormelde adreswijziging.

Aangaande dit stuk wordt in de bestreden beslissing evenwel enkel het volgende gesteld: "*Formulier C1: aangifte van de persoonlijke en familiale toestand bij de Rijksdienst voor arbeidsvoorziening, (...) : deze documenten tonen aan dat betrokkene werkwilleg is. Echter, het hebben van job/inkomen is geen afdoende bewijs van een uitzonderlijke mate van integratie gezien dit een voorwaarde betreft om min of meer een menswaardig bestaan te leiden. Verder zou haar leeftijd en gezondheid het haar moeten toelaten om ook in Thailand actief te zijn en te blijven op de arbeidsmarkt.*"

Niettemin heeft verzoekende partij in het kader van de opgevraagde nuttige bewijzen in functie van het "socio-economisch" onderzoek een "FORMULIER C1" voorgelegd waarin duidelijk wordt aangegeven dat zij van adres is gewijzigd en dat zij samenwoont met dhr. J. R., haar partner die niet financieel ten laste is.

2.6. In de nota met opmerkingen wordt erop gewezen dat haar nieuwe relatie met dhr. J. R. niet aan de gemachtigde ter kennis werd gebracht en dat verzoekende partij niet voor het eerst in haar verzoekschrift melding kan maken van het bestaan van een nieuwe relatie. De gemachtigde stipt aan dat de regelmatigheid van een bestuurshandeling dient te worden beoordeeld in functie van de gegevens waarover het bestuur ten tijde van het nemen van zijn beslissing kon beschikken om deze beslissing te nemen dat verzoekende partij derhalve dan ook niet dienstig nadien nog nieuwe stukken kan voorleggen.

Nogmaals uit bovenvermelde uiteenzetting blijkt dat het administratief dossier verschillende aanwijzingen bevat van de nieuwe relatie die verzoekende partij na haar echtscheiding heeft aangeknoopt met de heer J. R., met wie zij sinds midden februari 2015 samenwoont. Het verweer dat de gemachtigde ten tijde van de bestreden beslissing niet op de hoogte was van deze nieuwe relatie, mist dan ook feitelijke grondslag, daar het tegendeel blijkt uit het administratief dossier.

2.7. De Raad stelt derhalve vast, zoals blijkt uit punt 2.5, dat in het administratief dossier stukken terug te vinden zijn die voldoende aanwijzingen bevatten van de nieuwe de facto relatie die verzoekende zou hebben met de heer J. R. , waarmee zij sinds midden februari 2015 samenwoont.

Gelet op de elementen uit het administratief dossier kan worden aangenomen dat de verwerende partij kennis had van deze relevante feiten en omstandigheden aangaande het voorgehouden de facto gezinsleven in de zin van artikel 8 EVRM. De beoordeling of er in casu al dan niet daadwerkelijk een gezinsleven bestaat dat beschermenswaardig is onder artikel 8 EVRM, komt aan de verwerende partij toe. Voormeld onderzoek is een feitenbeoordeling die de Raad in het kader van haar wettigheidstoezicht niet toekomt.

Uit de motieven van de bestreden beslissing noch uit de stukken van het administratief dossier blijkt dat de verwerende partij bij het nemen van de bestreden beslissing is overgegaan tot een zorgvuldige belangenafweging aangaande alle elementen en omstandigheden van het gezinsleven van verzoekende partij, zoals zij behoorde te doen in het licht van artikel 8 van het EVRM en, zoals de Raad ten overvloede wenst op te merken, in het licht van artikel 42quater, § 1, tweede lid van de vreemdelingenwet, in functie waarvan verzoekende partij tevens stukken heeft bijgebracht waaruit blijkt dat zij samenwoont met haar nieuwe partner.

In de mate dat artikel 8 EVRM een zorgvuldig onderzoek vereist naar alle relevante feiten en omstandigheden, is deze bepaling geschonden. (EHRM 11 juli 2000, Ciliz/Nederland, § 66; EHRM 10 juli 2014, Mugenzi/Frankrijk, § 46; EHRM 10 juli 2014, Tanda-Muzinga/Frankrijk, § 68)

De argumenten die de verwerende partij uiteenzet in haar nota en die hierboven werden besproken, doen daaraan geen afbreuk. Het eerste middel is in de besproken mate gegrond.

Deze vaststelling leidt tot de nietigverklaring van de bestreden beslissing zowel wat betreft de beëindiging van het recht op verblijf van meer dan drie maanden als wat betreft het bevel om het

grondgebied te verlaten. De gemachtigde kan in casu immers geen bevel om het grondgebied te verlaten betekenen aan verzoekende partij zonder eerst op een zorgvuldige wijze te hebben nagegaan of zij haar recht op verblijf van meer dan drie maanden al dan niet kon behouden in het kader van artikel 8 EVRM, zoals weerspiegeld in artikel 42quater, § 1, tweede lid van de vreemdelingenwet.

Het tweede middel behoeft dan ook geen verder onderzoek.

3. Korte debatten

De verzoekende partij heeft een gegrond middel aangevoerd dat leidt tot de nietigverklaring van de bestreden beslissing. Er is grond om toepassing te maken van artikel 36 van het koninklijk besluit van 21 december 2006 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen. De vordering tot schorsing, als accessorium van het beroep tot nietigverklaring, is zonder voorwerp. Er dient derhalve geen uitspraak gedaan te worden over de exceptie van onontvankelijkheid van de vordering tot schorsing, opgeworpen door de verwerende partij.

4. Kosten

Gelet op het voorgaande past het de kosten van het beroep ten laste te leggen van de verwerende partij.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie en Administratieve Vereenvoudiging van 8 september 2015 die een einde stelt aan het recht op verblijf van meer dan drie maanden met bevel om het grondgebied te verlaten (bijlage 21) wordt vernietigd.

Artikel 2

De vordering tot schorsing is zonder voorwerp.

Artikel 3

De kosten van het beroep, begroot op 186 euro, komen ten laste van de verwerende partij.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op een februari tweeduizend zestien door:

mevr. M. MAES,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. T. LEYSEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

T. LEYSEN

M. MAES